

РЕШЕНИЕ

№ 6909

гр. София, 03.12.2020 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Първо отделение 47 състав, в публично заседание на 29.09.2020 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Катя Аспарухова

при участието на секретаря Елеонора М Стоянова и при участието на прокурора Кирил Димитров, като разгледа дело номер **3829** по описа за **2017** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 203 и сл. от АПК, във връзка с чл. 1 от Закона за отговорността на държавата и общините за вреди /ЗОДОВ/.

Образувано е по искова молба от [фирма], ЕИК[ЕИК], със седалище и адрес на управление [населено място], [улица], ет.3, представлявано от изпълнителния директор Й. А. И., срещу НАЦИОНАЛНА АГЕНЦИЯ ЗА ПРИХОДИТЕ /НАП/ за вреди от незаконосъобразни бездействия на публичен изпълнител при РД на АДВ –П. по изп.дело №34571/2002г..

С иска се претендира сумата от 30 389 607,00лв., представляваща причинени имуществени вреди от незаконосъобразно бездействие на публичен изпълнител по изп.дело №34571/2002г. по описа на АДВ-П. /АДВ, чийто правопреемник е НАП ДВ бр.12/2009г./, изразяващи се в загуби на имущество, равни на предявената претенция. Твърди се, че ищецът /предишно наименование [фирма]/ е собственик на Завод за производство на стоманени тръби [населено място], като срещу ТД с РА са определени задължения в размер на 12 500 514,40лв. и лихва от 3 712 153,78лв., за чието обезпечаване е образувано изп.дело №34571/2002г. при РД на АДВ-П., от 2011г. прехвърлено на ТД на НАП-С. град. Сочи се, че с молба от 17.02.2003г. ищецът е поискал по делото преразглеждане на оценката на активите, след като по делото е приета оценка на същите, която е занижена. Поискано е на второ място изпълнението да се насочи към ликвидното и изискуемо вземане на ищеца към [фирма] в разгр на 20 203 044лв., но молбата е оставена без уважение. Визира се, че докато делото е било

водело от публичен изпълнител при ТД на А. –П. дл.лице К.Р. за периода от 5 години-от началото на 2006г. до 28.12.2011г. незаконосъобразно е бездействала чрез липсата на адекватни, навременни действия и мерки за опазване на имуществото по отношение на завода вкл. назначаването на подходящ пазач, а не просто назначаване на пазач и в липса на ефективни действия по контрола на този пазач, незамяната на този пазач. Посочено е, че вредите се изразяват в разрушаване на оградни и защитни съоръжения, разрушаване на общо 26 сгради, следствие от неефективната охрана на [фирма], пълно разрушаване на 2 сгради, удостоверено с протокол за опис от 15.12.2011г., системно изнасяне на машини и съоръжения от територията на завода, змонтиране и рязане на части на машини, котли и др., също изнасяне и унищожаване на машини и оборудване собственост на [фирма], за което последно дружеството е заплатило на [фирма] обезщетение /неустойка/ от 18 000 000лв.. Конкретно се описват действията по изпълнителното дело и най-вече назначаването с постановление от 10.02.2006г. на пазача [фирма], /заб. на състава обжалвано по съответния ред и жалбата отхвърлена/. Пред настоящия съд се оспорва мотива за издаването му, че „длъжникът не изпълнява задълженията си по опазване на вещите“. Твърди се, че този извод на публичния изпълнител е бланкетен и недоказан. Визира се, че ЕТ като пазач е назначен за 1-месечен срок, но е останал като такъв до 28.12.2011г., когато изпълнението е поето от нов изпълнител и пазачът е сменен. Сочи се отново във връзка с постановлението от 10.02.2006г., че със същото е наредено пазачът да не допуска дори служители на дружеството без разрешение на ПИ. Излага се довода, че ищецът е наел външна орханителна фирма и е направил снимков материал, че от завода се изнасят машини, поради което изпълнителният директор на завода е издал заповед от 18.12.2006г. за инвентаризация. С писмо от 19.02.2019г. публичният изпълнител е уведомил ищеца, че не допуска инвентаризация, защото има денонощна охрана, но е признавал за набезите. Твърди се, че по този начин с тези свои действия публичният изпълнител не е позволил на ищеца да проучи наличността на имуществото си. В исковата молба се визира също, че в подкрепа на тези разграбвания е писмо от 18.03.2009г. на РПУ-Септември, че за периода от 2004- до 2009г. има заведени 27 материали за престъпни посегатства. Твърди, че на 16.12.2011г. новият публичен изпълнител е съставил опис на недвижимите имоти. Ищецът визира писма по изпълнителното дело от м.12.2011г., че макар да е прекратено правоотношението със стария пазач, фактически същият е на обекта. Също по отношение на претенцията за вещите на [фирма] - ищецът описва конкретни изпълнителни действия. Визира и, че с протокол от 28.12.2011г. е определена стойността на вещите, оставени за съхранение на 20 203 044лв., като с писмо от 29.12.2011г. [фирма] отправя покана за незабавно плащане на сумата от 33 203 044лв. –неустойка съгласно протокол за отговорно пазене от 30.04.2002г. като с протокол от 03.01.2012г.страните са се споразумяли да прихванат част от сумата, а остатъка от 18 029 023,92лв. да се плати в 6-месечен срок, съответно със споразумение от 15.05.2012г. е доуточнено 18 000 000лв. да се платят с облигации.

С оглед изложеното с петитума на иска ищецът моли съда да постанови решение, с което да осъди НАП да заплати на [фирма] обезщетение за претърпени имуществени вреди в общ размер на 30 389 607,00лв., представляващ следните претърпени от дружеството загуби: 1.1. в размер на 3 410 200 лв., представляващи претърпени загуби в периода от февруари 2006г. до 28.12.2011г., свързани с липси на собствено движимо имущество, намирало се на територията на „Завод за

производство на стоманени тръби” - [населено място] към февруари 2006г.; 1.2. в размер на 8 979 407 лв., представляващи претърпени загуби в периода от февруари 2006г. до 28.12.2011г., свързани с разрушаването и/или унищожаването на сгради на територията на „Завод за производство на стоманени тръби”, [населено място], собствени на дружеството — ищец; 1.3. в размер на 18 000 000лв., представляващи претърпени загуби, свързани с обезщетение/неустойка, платено на [фирма] -В. за причинените на последното вреди в периода от февруари 2006г. до 28.12.2011 г., свързани с липси на собственото на [фирма] -В. движимо имущество, оставено на съхранение в „Завод за производство на стоманени тръби”, [населено място] - машини, съоръжения и др., на обща стойност от 20 203 044 лв. с ДДС. Сумата се претендира ведно със законна лихва.

Следва да се съобрази, че в исковата молба се сочи общо унищожени –напълно или изцяло 26 сгради, като се препраща към протокола от м.12.2011г.. Тази сгради и движими вещи и оборудване обаче са с наложени обезпечителни мерки от А. с постановление №5684 от 20.06.2002г. и постановление №5616 от 24.06.2002г., като и са посочени в заповед №242 от 14.12.2006г. на Директора на АДВ, с което е назначен нов оценител инж.Б. по повод извършената вече оценка и по жалба само касателно оценката на обектите. В тази заповед изрично са посочени сградите, които следва да се оценят, както същите са визирани и в таб.2 /сгради/ и 3 /вещи/ на оценката на вещото лице по изпълнителното дело. Отделно сградите са описани в Акт за държавна собственост на недвижим имот от 12.08.1992г. и представляват бараки 2-бр.дървени и 1 бр.друга барака, сглобяема барака, спирка, навес, гаражи -2бр., административна сграда, 2бр.трафопост, паракотелна, помпена станция -2бр., кислородна станция, компресорна, склад за оборудване, склад за масла, склад за насипни материали, битумно стопанство, мазутно стопанство, приемопредавателна ЖП гара -2бр., ремонтна работилница -2бр., ремонтна механична работилница с балансова стойност –точно претендираните 26 постройки. С оглед на изложеното – съдът приема, че претенцията на ищеца макар изрично да не са изброени, доколкото има препращане – обхваща тези обекти. По отношение на вещите, собственост на „Х.“ Ад оставени за отговорно пазене, страните са ги посочили в протокол от м.12.2011г. и са се споразумяли за плащане на неустойка, свързана с липсата им, поради което изрично не следва да се дефинират, доколкото се търси договореното и платено за тях обезщетение и предмет на спора е именно това плащане към третото лице, което само е елемент от ФС и това дали е в причинна връзка с оставените за отговорно пазене вещи на [фирма] с протокол от 30.04.2002г., като същите не са били запорирани и не са били обект на изпълнителното производство /което се установява от доказателства, обсъдени по-нататък/, поради което при преценката по същество ще се изложат изводи за причинна връзка с твърдяното бездействие на публичния изпълнител /ПУ/. Относно претенцията свързана с унищожените дв.вещи – същите са описани в протокол за опис по изп.дело от 06.06.2003г., както и при назначаването на пазач с постановление от 10.02.2006г. също е направен опис на същите, като за тях се твърди пълна липса.

С оглед изложеното –ищецът моли да се уважи исковата претенция. Претендират се и направените по делото разноски, вкл. адвокатско възнаграждение, по списък на л.468.

В съдебно заседание исковата претенция се поддържа от адв. М. Т. и от адв. С.. Представят се писмени бележки от адв.С.. Претендират се разноски.

Ответникът, чрез юрк. Р. –оспорва исковата претенция като неоснователна и

моли да се отхвърли. На първо място поддържа възражението си за изтекла погасителна давност по чл.110 от ЗЗД, считано от 14.12.2011г. до 14.12.2016г., както и за лихвите за забава на основание чл. 111, б.“в“ от ЗЗД, визирайки, че давността е изтекла към 14.12.2013г., когато е предявен иска. По съществото на основателността на иска -твърди, че вредите, изразяващи се в липси и разрушения на оборудването на завода, са били налице още преди същият да бъде иззет и предаден за пазене на охранителна фирма, назначена от публичния изпълнител. В тази връзка се излагат данни за постъпил сигнал от бивш служител на ищеца, съгласно който машините в завода се режат на парчета и изнасят за скрап, във връзка с което било установено от публичния изпълнител на 30.01.2006г., че поточната линия е разрушена и липсва. Излагат се данни за образувани във връзка с разрушаването на вещите в завода прокурорски преписки, датиращи също преди предаването на завода за пазене от [фирма] от 10.02.2006г.. Излагат се аргументи, че публичният изпълнител е извършвал активни действия по опазване на имуществото на длъжника – ищец в настоящото производство, включително назначаване на 9 охранители, по-късно увеличени на 12, извършване на внезапни проверки, недопускане на външни лица на територията на завода, проведени са процедури за продажба на имота. Твърди се, че след връщането на владението, съответно прехвърляне на задължението за пазене на завода на ищеца, е последвало бързо разграбване на наличното оборудване и разрушаване на съществуващите сгради. Излагат се данни, че е изпратено уведомление от публичния изпълнител на основание чл. 205, ал. 2 от НПК за наличие на престъпни обстоятелства досежно възбраненото имущество. На следващо място, се излагат доводи, че вещите, собственост на [фирма], за които ищецът е платил на последния обезщетение в размер на 18 000 000лв., са продадени на [фирма] на 28.11.2005г. като отпадъци от черни и цветни метали /скрап/, а през 2004г. са бракувани от ищеца. Наред с това се визира, че с множеството писма, както от [фирма], така и от [фирма] се твърди, че демонтирано оборудване, останало в завода, е собственост на [фирма] и не е запорирано. В тази връзка ответникът счита, че се явява и неоснователна претенцията на иска в частта за обезщетяване на вредите, произтичащи от платено от ищеца обезщетение на [фирма]. В цялост –се развиват аргументи за липса на елементи от фактическия състав на отговорността на държавата по чл.1, ал.1 от ЗОДОВ – а именно липсва незаконосъобразно бездействие на административен орган, не е доказана вреда, както и причинна връзка между соченото бездействие и вредата. Претендира юрк. възнаграждение. Прави възражение за прекомерност на претендираното от ищеца адвокатско възнаграждение.

Становището на СГП, изразено от прокурор К. е за неоснователност на исковата претенция, поради което предлага да се отхвърли.

Административен съд София град, I отделение, 47 състав, след като обсъди доводите на страните и събраните по делото доказателства, приема за установено от фактическа страна следното:

Фактическият състав за уважаване на исковата претенция по чл.1, ал.1 ЗОДОВ включва –незаконосъобразно действие, бездействие, или акт на административен орган или длъжностно лице, вреди, последвали от тях, както и пряка и непосредствена причинна връзка.

На първо място, в настоящия случай се твърди от ищеца, че има незаконосъобразни бездействия на публичен изпълнител към АДВ /след това НАП/, в периода от началото на 2006г. до 28 декември 2011г. по изп.д. №34571/2002г. довели

до разграбването и унищожаването на имуществото вкл. с назначения неподходящ пазач [фирма]. Доколкото се касае за претенция за поредица от бездействия в определен период и с оглед изложената хронология в обстоятелствена част на иска –то не следва изрично същите да се дефинират, а по съществото им в процеса ще се провери дали съобразно действащия процесуален закон /ДПК-отм. и ДОПК/ публичният изпълнител ги е извършил вкл. и дали се касае за фактически административни бездействия.

По делото не се спори по следните факти:

С ДРА са установени публични задължения на [фирма] в размер на 12 500 514,40лв. главница и 3 712 153,78лв.лихва, предмет на събиране по изпълнително дело №34571/2002г. по описа на АДВ-П..

С Постановление №5684 от 20.06.2002г. на публичен изпълнител за налагане на обезпечителни мерки е постановено налагане на възбрана върху сграда – Главен корпус, намиращ се в състава на Завод за спирално заварени тръби, находящ се в [населено място], ул.В. шосе“ №1 – Промислена зона, с балансова стойност 3 747 317,00лв.. С Писмо изх.№5683 от 20.06.2002г. до съдия по вписванията при Районен съд – Пазарджик на л.486 е разпоредено от данъчен орган вписване на възбраната. С Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ 5616 от 24.06.2002г. на н-к ДП –гр. Септември при Териториална данъчна дирекция [населено място] на л.487 е постановено налагане на възбрана върху сгради, както следва: 1.Цех за резервни части и сменно оборудване /ЦРСЧО/, находящ се в [населено място], [улица]; 2. Цех за горещо валцувани тръби -склад /ЦГВТ/, находящ се в [населено място], [улица]. С Постановление за налагане на обезпечителни мерки изх.№ 6524 от 14.07.2002г. на н-к ДП –гр. Септември при Териториална данъчна дирекция [населено място] на л.484-485 е постановено налагане на възбрана върху следните недвижими имоти, собственост на ищеца [фирма], придобити с Акт за държавна собственост на недвижим имот от 12.08.1992г. /л.480/ на основание Решение №5 от 21.08.1973 г. на МС, вр. с чл. 6 и 77 от Наредбата за държавните имоти:

- Навес метален с балансова стойност: 3 204,86лв.
- Проходна №2 с балансова стойност: 2 591,27лв.
- Дървена барака с балансова стойност: 1 202,25лв.
- Дървена барака ИД с балансова стойност: 1 013,35лв.
- Автобусна спирка с балансова стойност: 846,54лв.
- В. с балансова стойност: 911,76лв.
- Административна сграда нова с балансова стойност: 30 973,00лв.
- Барака съветски специалисти с балансова стойност: 1 342,07 лв.
- Сглобяема барака с ентерн.плоскости с балансова стойност: 698,76лв.
- Трафопост №1 с балансова стойност: 516,46лв.
- Трафопост №3 с балансова стойност: 644,55лв.
- Помпена станция с балансова стойност: 3 021,19лв.
- Паракотнелна с балансова стойност: 34 139,13лв.
- Компресорна с разпределение с балансова стойност: 8 972,29лв.
- Кислородна станция с балансова стойност: 14 985,86лв.
- А. със зарядна станция с балансова стойност: 11 170,47лв.
- Склад за оборудване с балансова стойност: 19 718,97лв.
- Битумно стопанство с балансова с стойност: 8 862,45лв.
- Мазутно стопанство с балансова стойност: 3 914,00лв.

- Склад за масла с балансова стойност: 2 153,37лв.
- Склад за насипни материали с балансова стойност: 7 009,64лв.
- Приемопредавателна ЖП гара с балансова стойност: 2 979,55лв.
- Ремонтна работилница с балансова стойност: 6 974,76лв.
- Ремонтна работилница Стан №5 с балансова стойност: 2 427,61лв.
- Ремонтна механична работилница с балансова стойност: 9 435,28лв.
- земя вероятно -не се чете, върху която е изграден завода за стоманени тръби с балансова стойност: 624 400,00лв.
- Главен път на завода до републиканската пътна мрежа с балансова стойност: 20 630,00лв.
- Помпена станция с балансова стойност: 5 345,00лв.
- Приемопредавателна ЖП-гара с балансова стойност: 137 370,00лв.

С Протокол за извършено действие изх.№Д34571 от 06.06.2003г. на публичен изпълнител на основание чл.188 от ДПК /отм./ е обективиран извършен опис на сграда и навес – паркинг, собственост на [фирма], както и находящото се в тях движимо имущество. Направена е констатация, че сградата е в добро състояние, относно оборудването в нея също е отбелязано, че същото е изправно и в добро състояние.

По отношение на задълженията по ДРА и други публични задължения е образувано срещу дружеството ищец изпълнително дело №34571/2003г., във връзка с което е изпратено до същото Съобщение за доброволно изпълнение изх.№34570 от 09.09.2003г. на л.28-29. С постановление на публичния изпълнител К. Р., обективирано в съобщението за доброволно изпълнение, са присъединени вземанията на публичния взыскател по ДРА и СД по ЗДДС към възбрани, наложени от ТДД -П. и АДВ-ТП-П. върху недвижими имоти, описани на л.29, сред които под т.1 и процесния завод – с възбрана, вписана на 16.12.2002г. – собственост на [фирма], видно от Констативен нотариален акт № 9, том I, рег.№388, дело №9 от 2009 г. на л. 23, и Констативен нотариален акт № 10, том I, рег.№389, дело №10 от 2009 г. на л. 25. С протокол за опис на движими вещи изх.№34571 от 25.03.2004г. на л.30-35 са описани вещи, част от оборудването в завода и същите са запорирани.

Относно претенцията за обезщетяване на претърпени загуби, изразяващи се в липси на движимо имущество и в унищожаване/повреждане на сгради, в резултат от незаконосъобразното бездействие/действие на публичен изпълнител, СЪДЪТ констатира, че между страните се спори налице ли са предпоставките за ангажиране на отговорността на държавата за вреди, причинени на дружеството. Спорно е дали има незаконосъобразно бездействие на публичния изпълнител в

посочения от ищеца период началото на 2006 – 28.декември 2011г., довело ли е то до имуществени загуби за дружеството, изразяващи се в липси на движимо имущество и в унищожаване/повреждане на сгради, има ли причинна връзка с поведението на публичния изпълнител.

Във връзка с гореизложеното се установява следното от фактическа страна:

За опазване на имуществото на ищеца – движимо и недвижимо, което е поставено под възбрана/запор, публичният изпълнител е предприел конкретни действия – назначаване на пазач и сключване на договор с него, извършване на внезапни проверки на място по контролиране на изпълнението, подаване на сигнали до полицията за отблъскване на незаконни действия спрямо имуществото, извършване на описи и принудително изпълнение спрямо него. Същите се установяват от следните представени по делото писмени доказателства:

Видно от протокол за извършено действие по чл.226, ал.2 ДОПК на л.448 с Постановление изх.№34571/2002/121180 от **10.02.2006г. на публичен изпълнител на л.48 е назначен за пазач** на движимите вещи, намиращи се в завода, [фирма]. В постановлението е отразено, че назначаването на пазач е необходимо поради констатирано неизпълнение на задължението по пазене на вещите от посочения от изпълнителния директор на дружеството и назначен с Протокол за опис на движими вещи изх.№34571 от 25.03.2004г. и Протокол за опис на движими вещи изх.№34571 от 10.02.2004г. пазач - А. А. Х. – служител на дружеството. Посоченото неизпълнение на задължението за пазене е установено при извършен оглед на място в завода, за което е съставен Протокол за извършено действие по чл.226, ал. 2 от ДОПК изх.№ 34571/2002/12167 от **30.01.2006г.** на основание чл. 234, ал. 4 ДОПК на л. 448. На място е установено, че машината – **поточна линия, е нарязана за скрап и по-голямата част от нея липсва, поради което е направен извод, че длъжникът – дружеството ищец, извършва незаконни действия спрямо имуществото, подлежащо на принудително изпълнение,** с което е вероятно да застраши удовлетворяването на публичния вискател. Към Постановлението за назначаване на пазач е приложен изчерпателен списък на движими и недвижими вещи, предмет на пазене. На 17.02.2006г. от публичен изпълнител К.Р. е извършено посещение на охранявания обект с цел да се

проконтролира изпълнението на задълженията на назначения пазач [фирма], видно от Протокол за извършени действия на осн. Чл. 226, ал. 2 ДОПК на л.445. Отражено е, че охраната е денонощна и не са установени нарушения.

На л.446 е представено писмо изх.№61 от 10.02.2006г. от [фирма], получено от АДВ на 10.02.2006г., в което се съдържат данни, че на 02.11.2005г. дружеството е сезирало Окръжна прокуратура –гр. В. със съобщение относно състоянието и целостта на имущественото на същото, държано от [фирма] в посочения завод в [населено място], по което е образувана Прокурорска преписка №2093 от 17.11.2005г. на Окръжна прокуратура –гр.П., прекратена с постановление за отказ за образуване на досъдебно производство.

По делото е представено на л.441-442 съобщение по чл. 187,т.1 от НПК от АДВ до районна прокуратура – [населено място], в което е описана фактичката обстановка, предшестваща назначаването на пазач на възбраненото, съответно запорираното имуществото, в което се излагат данни, че след подаден сигнал от бивш служител на ищеца на място е установено от публичния изпълнител, че машината се реже на парчета за скрап, с което се застрашава удовлетворяването на публичния възискател, а назначения от дружеството пазач не е уведомил по никакъв начин публичния изпълнител. По преписката е отказано образуването на досъдебно производство по причина, че трудовият договор с посочения служител Х. е прекратен на 21.09.2005г. и оттогава същият няма достъп до помещенията на завода /видно от Постановление за отказ да започне досъдебно производство на л.440/.

С жалби от 14.02.2006г. до изп. директор на АДВ на л. 53-54 и до Окръжна прокуратура – П. от 19.05.2006г. на л.55-57 дружеството ищец иска да му бъде предадено владението на завода. Излагат се доводи за наличие на престъпни обстоятелства – разбиване на кабинети в сградата, унищожаване и разграбване на документи, както и на намиращите се в имота движими вещи.

С жалба вх.№34571 от 17.02.2006г. до АДВ, ТД –П. на л.443-444, се оспорват действията на публичния изпълнител по назначаване на [фирма] за охрана на процесния завод и недопускането на служители на ищеца на негова територия. Излагат се твърдения, че служители на охранителната фирма от 10.02.2006г. извозват с камиони вещи –машини, съоръжения и т.н.

на дружеството ищец. Твърди се, че е налице заинтересованост на публичния изпълнител К.Р. от изхода на изпълнителното дело и в тази връзка се прави искане за нейния отвод. В тази връзка с Писмо изх.№П-06-00-1677 от 05.09.2007г. на началник отдел „ПИ“ при АДВ на л.415-416 е отказал отвод на публичния изпълнител на основание липса на предпоставките за това.

Видно от Протокол за извършено действие по чл.226, ал. 2 ДОПК изх.№34571/2002/121423 от 03.10.2007г. на л.414 публичният изпълнител е извършил внезапна проверка относно изпълнението на охранителната дейност. Отражено е, че не са констатирани нарушения, а състоянието на сградите е същото като при предаване на обекта на охранителната фирма. Посочено е, че, за да се пресекат посегателствата над имуществото предвид голямата територия на завода, следва да се увеличи броя на охранителите и да се ускори процедурата по продажба на завода. С Протокол за извършено действие по чл.226, ал. 2 ДОПК изх.№34571/2002/121423 от 03.10.2007г. на л.391 е увеличен броят на охранителите от 9 на 12 и е увеличено тяхното месечно възнаграждение.

Във връзка със Заповед №11 от 18.12.2008г. за инвентаризация на изп. директор на дружеството на л.123, на л. 124 е представено писмо от АДВ до изп. директор на дружеството, с което същият се уведомява, че заповедта му е незаконосъобразна и достъп до имуществото под възбрана/запор е отказан от публичния изпълнител. На л.125-126 е представен Констативен протокол на нотариус Д.А. за удостоверяване на обстоятелството, че комисия, назначена от дружеството не е допусната от охранителя на [фирма] на територията на завода.

Писмо рег.№3561 от 18.03.2009г. са изнесени данни за извършени спрямо имуществото на дружеството престъпни посегателства, последното от които на 11.03.2009г. – опит за кражба на метална вана от цех „основен“ на завода.

По сигнал за извършени незаконосъобразни действия от ЧСИ Н. Т., подаден от Г. М. в качеството си на [фирма] е уведомена Районна прокуратура - П., като е отказано образуването на досъдебно производство срещу посоченото лице поради липса на данни за извършено престъпление от общ характер.

По делото се спори и за параметрите на причинената ВРЕДА под формата на претърпени загуби от липсващо, повредено или унищожено имущество – движимо и недвижимо. В тази връзка

следва ищецът е поискал са се установи имуществото му преди предаването му за пазене на назначената от публичния изпълнител охранителна фирма [фирма], съответно стойността на имуществото към крайния момент, очертан от ищеца в исковата молба до съда – 28 декември 2011г.. По въпроса на л.194 и сл. е представена ОЦЕНКА на материални активи – недвижим имот, извършена от инж. О. И. С. /с лиценз за оценка на цели държавни и общински предприятия, преобразувани или непреобразувани в търговски дружества на л.237, лиценз за оценка на недвижими имоти на л.238, лиценз за оценка на машини и съоръжения на л.239, лиценз за оценка на земеделски земи и подобренията върху тях/, с обект на оценка имуществената съвкупност от дълготрайни материални активи /ДМА/ по инвентарния опис на счетоводни сметки, включени в активите на [фирма]. **Оценката е от 01.2006г.** с валидността – 6 месеца. В заключението си оценителят е посочил, че пазарната стойност на обектите, включени в нея, е в размер на 40 022 592 лв., като оценката на активите е получена като брутна сума, която обикновено може да се реализира (получи или даде) като цяло изложени на публичен търг, за кратко време, при преобладаващите в момента икономически условия. **Не става ясно от представената оценка по чие възложение е изготвена.** На л.42-72 е представена оценка на материални активи – машини и съоръжения от **07.02.2006г.**, изготвена от оценител О. С. по възложение на [фирма] –гр. Септември. Съгласно заключението стойността на ДМА е общо **3 410 200,00лв.** Тези оценки са оспорени от ответната като създадени извън изпълнителния процес и не от оценител към АДВ /НАП/.

В хода на изпълнителното дело срещу [фирма] / [фирма]/ със заповед №242 от **14.12.2006г.** на изп. директор на АДВ на л.62-64 е възложено извършването на нова оценка за преразглеждане на оценката на недвижимите имоти и намиращите се в тях движими вещи, описани в списък към заповедта. Представена е изготвената оценка вх.№34571/121336 от 14.02.2007г. на л.66-98. Видно от заключението на оценката на л.66 недвижимите имоти са оценени на 8 851 537 лв., а движимите вещи – на **1 213 000 лв.**

С Протокол за опис на недвижим имот изх.№34571/2002/121445 от **04.12.2007г.** на л.407-412 е направен опис на недвижими имоти, включени в землището на Завода за стоманени тръби – [населено място] и е определена временна оценка на същите. По отношение на същите имоти на основание чл.236, ал.2 ДОПК със Заповед №218 от 29.04.2008г. и Заповед №291 от 11.06.2008г. на изп.

директор на АДВ е възложено изготвянето на контролна оценка. Оценката е извършена от трима оценители - инж.О. С., инж.Т. Б. и инж. З. Р., съгласно чл.236, ал. 3 ДОПК. Видно от заключението на контролната оценка на л.397-404, общата стойност на имотите, които са неин предмет, е **6 209 566 лв.** /или 3 174 901 евро/. Същото е оспорено по съдебен ред, при което АС-Пловдив се е произнесъл с Решение №162 от 16.02.2009г. на л.383-386, с което е отхвърлил жалбата.

С протокол от 15.12.2011г. на л.128-136 е направен опис на недвижими имоти със съответна данъчна оценка за 2011г.

С писмо изх.№084 от 19.12.2011г. на л.138-139 на изп. директор на дружеството до ТД на НАП -С. се предлага, предвид установена липса на всякакви машини, съоръжения и оборудване в завода, охраната на същия да бъде възложена на дружеството след освобождаване на наетата охранителна фирма [фирма], представя се и опис на машини, собственост на дружеството, които са се намирили на територията на завода /л.140-144/. С писмо изх.№067 от 27.12.2011г. от дружеството до ТД на НАП – С. на л.147 отново е предложено предвид установените липси на имота охраната да се предостави на дружеството. В тази връзка с Протокол изх.№7423-121901 от 28.12.2011г. относно възлагане опазването на вещи на длъжника на л.150 процесните недвижими имоти са оставени във владение на дружеството за управление и отговорно пазене, което се задължава да ги управлява с грижата на добър стопанин, да ги предаде в състоянието, в което ги е приел, както и да осигури достъп до имотите за извършване на огледи от заинтересовани лица.

С Констативен протокол от 29.12.2011г. на л. 151-157 комисия, назначена от изп. директор на дружеството, в състав Д. В. – финансов директор, И. Н. – директор връзки с инвеститорите, В. Д. – търговски пълномощник, е направен опис, съдържащ списък на установените липси на съоръжения и оборудване, част от движимото имущество в завода. С Констативен протокол от 11.01.2012г. на л.158-161 комисия в същия състав е извършила оценка на състоянието на недвижимото имущество, представляващи отделни обекти – сгради, в завода. Относно състоянието на сградите е представено на л.162-165 Конструктивно становище от 06.02.2012г., изготвено от И. Д. П. по възложение на [фирма], съгласно което:

- Конструкцията на строежа на сградата на „Главен корпус“: 1.

Не отговаря на нормативните актове за: носимоспособност, устойчивост и дълготрайност на строителните конструкции и на земната основа при експлоатационни и сеизмични натоварвания; опазване на здравето и живота на хората и тяхното имущество; безопасно ползване на строежа; икономия на топлинна енергия и топлосъхранение на обекта. 2. Поради премахване на носещи главни и второстепенни стоманени елементи, корозия по елементите и заварките, липса на водозащита сградата е негодна за използване, опасна в конструктивно отношение. 3. Предлага сградата да се премахне по определен начин и ред чрез последователен демонтаж на елементите на сградата.

-Конструкцията на строежа на сградата на „РМЦ“: 1. В момента не отговаря на нормативните актове за носимоспособност, устойчивост и дълготрайност на строителната конструкция при експлоатационни и сеизмични натоварвания; 2. В момента сградата е негодна за използване, но всички дефекти - локални и като цяло, могат да се поправят и заздравят. За тази цел е задължително да се изготви проект съгласно изискванията на Наредбите за проектиране и Закона за устройство на територията; 3. Предлага сградата да се запази засега.

С Разпореждане за определяне на окончателна оценка изх.№7423/2011/121919/10.02.2012г. на публичен изпълнител при ТД на НАП – С. на л.186-193 е определена следната окончателна оценка на недвижимите имоти:

- Сгради, намиращи се в землището на Завод за стоманени тръби – [населено място] – обща оценка от 4 500 000,00лв.

- Земи: 1.1. Поземлен имот №000221, с ЕКАТТЕ 10104, находящ се в землището на [населено място], общ. Септември, целия с площ от 562 468 кв.м. и оценка 3 500 000,00 лв., от които 464 850 кв.м. са собственост на [фирма] на стойност съгласно оценката 2 900 000,00 лв.; 1.2. Поземлен имот №000455, с ЕКАТТЕ 10104, находящ се в землището на [населено място], общ. Септември, с площ 12 870 кв.м. – с оценка 26 391,00 лв.; 1.3. Поземлен имот №000585, с ЕКАТТЕ 10104, находящ се в землището на [населено място], общ. Септември, с площ 5 897 кв.м. – с оценка 12 093,00 лв.; 1.4. Поземлен имот №000441, ЕКАТТЕ 10104, находящ се в землището на [населено място], общ. Септември, с площ 15 718 кв.м. – с оценка 32 231,00 лв.

Представена е Заповед №878 от 27.06.2012г. на Кмета на общ. Септември на л.168, с която е назначена комисия в състав от инж.

К., инж. В. и А. Г. – гл. специалист „Незаконно строителство“, която да извърши оглед на място относно състоянието на обекта – Завод за стоманени тръби – [населено място]. Видно от Протокол №1 от 29.06.2012 г. на л. 169-170 комисията е установила след оглед на място в обект „Главен корпус“, че вътрешното оборудване е демонтирано и са налични само част от фундаменти, демонтирани са подкранови греди, релси на подкранов път, вътрешни стълби и площадки започнало е демонтиране и на укрепващите конструкция връзки. В голямата си част заводът няма ограда или такава липсва. Посочено е, че сградата не се използва и не се поддържа, и поради опасност от инциденти се препоръчва същата да се укрепи или да се събори. Относно обект „РМЦ“ е констатирано, че като цяло състоянието е добро, не се забелязват сериозни повреди, които да застрашават сигурността ѝ, същата не представлява опасност и може да бъде използвана по предназначението ѝ. Представено е Конструктивно становище от инж. С. С. от 12.07.2012г. на л.171-172, видно от което, се потвърждава заключението на комисията, че сградата не отговаря на нормативните изисквания и представлява опасност, поради което следва да бъде демонтирана. Професионалната компетентност на посоченото лице е удостоверена с представено Удостоверение за пълна проектантска правоспособност на л.173.

Видно от Протокол изх.№7423/2011/122002 от 24.01.2013г. от публичен изпълнител на л.310-312 е извършен оглед на място в землището на завода за стоманени тръби, при който е установено, че „главен корпус“ е разрушен напълно и останките от сградата, съставляващи метални изделия, се извозват от неупълномощени за това лица. Охраната на обекта се извършвала от един охранител на [фирма], наета от ищеца.

Представени са по делото копия от договор за охрана от дата 21.01.2013г. с фирма [фирма] и договор за охрана от дата 22.01.2013г., с [фирма].

Следва да се съобрази, че становището на ответника е, че публичният изпълнител не е бил уведомен за взетото от Съвета на директорите на [фирма] решение за бракуване и ликвидация чрез унищожаване на обект Главен корпус, отразено в Протокол от 20.07.2012г. Твърди се още, че след като сграда Главен корпус е разрушена /съборена/ по инициатива на задълженото дружество през лятото на 2012г., целият имот е оставен без охрана, което позволява на ромско население безпрепятствено да доразрушават

и демонтират останалите метални компоненти от съборената сграда.

С писмо на л.308 изп. директор на ищеца уведомява РПУ -гр. Септември за масови „набези от страна на местното ромско население“, като се излагат данни, че наетите охранители не са в състояние да се справят с проблема и се търси съдействието на полицейските органи. Твърди се, че с превозни средства се изнасят метали, представляващи част от съоръженията и оборудването в завода. В тази връзка на стр. първа от писмото абзац четвърти се заявява, че такъв проблем не е имало до м. януари 2013г..

От Протокол на комисия, назначена от кмета на общ. Септември на л. 307 се установява, че при извършен оглед на място в района на завода на 21.01.2013г. е констатирано, че има струпване на много хора от ромски произход, които рушат малкото останали сгради и извличат желязото от тях, които действия са довели до нарушаването на конструкцията на съществуващите сгради.

След констатираното неправомерно разрушаване на сграда „Главен корпус“, на основание чл. 205, ал. 2 от Наказателно-процесуалния кодекс публичният изпълнител е изготвил уведомление до Районна прокуратура [населено място], тъй като счита, че лицето Й. А. И., действащ в качеството му на изпълнителен директор на задълженото дружество, е извършил увреждане на имущество, възбранено по надлежен ред с цел осуетяване събирането на установените и изискуеми задължения към държавата в особено големи размери. С оглед на това с постановление за назначаване на пазач с изх.№7123/2011/122071/08.08.2013г. на л.285 охраната на НИ, представляващ землището на завода, е възложена на [фирма]. Видно от Протокол изх.№7423/2011/122073 от 08.08.2013г. на л.283 на място е установено, че в имота има наличие на строителни отпадъци, разрушени сгради, неразрушен е само стоманобетонния комин и първите етажи на административната сграда.

По делото са представени писмени доказателства за установяване на наличните към 2006г. материални активи на дружеството – движими вещи и сгради, както и за наличие на процесните стоки, предмет на договора с [фирма], които са оставени на съхранение в завода в [населено място] – справки за нетекущи активи обр.5 към ГФО за 2006г., копия на договори с [фирма], фактури №[ЕГН]/29.03.2002 и №[ЕГН]/30.04.2002, инвентаризационен опис

на машини и съоръжения, опис на машини и съоръжения към ф-ра №21662/20.05.2002г. и др.

По делото е назначена и изслушана Съдебно-счетоводна експертиза от вещо лице Г. Б.. За да отговори на въпроса може ли от представените данни в баланса на дружеството и приложенията към него да се направи извод, че то е притежавало движими вещи /машини и съоръжения/, и правилно ли са приложени използваните методи от оценителя при определяне на стойността им към 07.02.2006г., е анализиран справка за нетекущи активи на дружеството към 28.02.2006г. по образец №5 към ГФО и е стигнал до извод, че отчетната им стойност е 527 000,00лв., начислената амортизация – 324 000,00лв., а балансовата стойност е 203 000,00 лв.. По втория въпрос дали дружеството е притежавало сграден фонд към м. януари 2006г., позовавайки се отново на посочената справка, вещото лице е направил извод, че дружеството е притежавало сгради на обща отчетна стойност от **4 612 000,00 лв.**, с начислена амортизация от 1 502 000,00 лв. и балансова стойност от 3 110 000,00 лв.. Констатирал е, че използваните методи за оценка от оценителя инж. О. С. на материалните активи -машини и съоръжения, и на материалните активи- недвижим имот (сгради и конструкции), не са нормативно установените. По последния въпрос, касаещ наличието на движими вещи, предмет на сделки с [фирма] е направен извод, че към м. март 2002г. дружеството-ищец е притежавало машини и съоръжения на стойност 16 835 870,00 лв., продадени на [фирма] -гр. В. по фактури № 21601/29.03.2002г. и №21646/30.04.2002г. на обща стойност 16 835 870,00лв. и описани в Протокола за отговорно пазене от 30.04.2002г. на същата стойност. На поставените уточняващи въпроси в о.с.з. на 30.01.2018г. експертът е отговорил, че с такава справка не може да се установи точният вид на която и да е **движима вещ**, аналогична е констатацията относно сградния фонд, като е допълнено, че конкретният им вид може да се установи само чрез **инвентарна книга, амортизационен план и счетоводни сметки, каквито не фигурират в ГФО** /бел. и не са представени по делото/.

Същата експертиза е оспорена от ответника по съображения, че заключението е едностранно, необективно и не отразява действителните факти и обстоятелства, вещото лице прави правни изводи, а освен това с него се цели да се даде числова стойност на абстрактни имуществени вреди. Излагат се мотиви, че за 2006г.

дружеството не е публикувало ГФО, поради което представената справка за нетекущи активи не следва да се ползва за удостоверяване на съдържащите се в нея данни.

От заключението на назначена по искане на ищеца и изготвена допълнителна съдебно-счетоводна експертиза на л.253-256 се установява, че използваните методи за оценка, ползвани при изготвяне на оценката към 2006г. от оценител О. С. е неправилен и неотносим за съдебни цели. Той е приложим спрямо действащи предприятия в подготовка за приватизация или сделки – продажба на предприятия или част от тях между свързани лица. Посочено е, че в случая за съдебни цели вещото лице трябва да се позове на точни данни за движимото имущество на дружеството по съответните счетоводни сметки, на коректно водена счетоводна отчетност и с възможностите на счетоводните стандарти да се определи остатъчната стойност на похабеното или липсващото имущество. Посочил е, че представените разпечатки на счетоводни отчети не съдържат аналитични данни и в този им вид не дават достатъчна информация за правдоподобна оценка /стр. 3 от заключението/. В о.с.з. на 05.06.2018г. вещото лице е допълнил, че по делото няма налична счетоводна отчетност, на която да се позове, по конкретно аналитична такава, а освен това е заявил, че няма данни за заприходяване в счетоводството на [фирма] на процесните стоки, вкл. като чужди стоки, предоставени на отговорно пазене.

По делото е назначена и изготвена съдебно-счетоводна експертиза от вещото лице С. Д. Г., по която е изслушано заключението в о.с.з. на 22.01.2018г.. Съгласно заключението не е възможно да бъде направена точна оценка на движимото имущество на ищеца, включително касателно вещите – собственост на [фирма], оставени за отговорно пазене в завода, поради липсата на счетоводни сметки и коректно водена счетоводна отчетност, а представените от ищеца счетоводни отчети на [фирма] не съдържат аналитични данни. Поради това експертът е направил извод, че не е възможно да се определи остатъчната стойност на похабеното и липсващо имущество. Отделно от това част от счетоводните документи са представени в нечетлив вид и не могат да се ползват за установяване на твърдените от ищеца факти.

В Уведомление от в.л. С. Г. на л.275-276 същият е посочил, че с наличната по делото счетоводна отчетност не може да отговори на

поставените въпроси. Отделно от това, изразил е съмнение относно „реалността“ на сделката между ищеца и [фирма] с мотиви, че липсва разплащане по фактурите, както и данни за осчетоводяване на прехвърлянето на собствеността върху вещите, както при прехвърлителя, така и при приобретателя, липсват данни и за съхранението им като чужди материални запаси по сметка №93, както е посочено и в заключението на експертизата.

По делото е назначена и изготвена съдебно-техническа експертиза от вещото лице инж.Ю. П., по която е изслушано заключението в о.с.з. на 15.01.2020г..Видно от представеното заключение експертът е изчислил пазарната стойност на активите на дружеството към 2006г. в размер на 3 335 000лв..

Същото се оспорва от ответника с мотиви, че е едностранно, необективно, не отразява действителните факти и обстоятелства по причина, че не става ясно как е изчислена балансовата стойност на активите, към коя година е изчислена, как е изчислена стойността, не се посочват документите, послужили за определяне на глобалната сума от 3 335 000,00лв.. Наред с това се оспорват представените от ищеца документи, на които се основава заключението на експертизата, тъй като същите са нечетливи или не е наличен оригинал, а същите са заверени за вярност със съхраняваното копие.

По допълнително представени одиторски доклад, ГФО за 2006г., инвентаризационен опис на машини и съоръжения, опис на машини и съоръжения към ф-ра №21662/20.05.2002г. е изготвено допълнително заключение, съгласно което е извършена справка в [фирма], от където потвърдили, че са били инвестиционен посредник и като такъв са извършили прехвърляне на облигации между [фирма] и [фирма] в размер на 12 000 000 U.. Дадено е заключение, че пазарната стойност на сградите към 2006г. е в размер на 10 832 544,53 лева. Според наличните данни по делото и използвайки същите методи, пазарната стойност на остатъка от сградите към 2012г. е определена в размер на 3 928 013,29 лв. Разликата между двете оценки е 6 904531,24 лева.

Оспорва се от ответника и допълнителна съдебно-техническа експертиза на инж. Ю. П. по причина, че е изготвено въз основа на свидетелски показания, а не на официални документи или справка в Централен депозитар, където следва да се съхраняват данни относно регистрация на безналични ценни книжа, представяне и поддържане на сметки за ценни книжа, регистриране на сделки с

финансови инструменти, водене на парични сметки и осъществяване на плащания във връзка със сделки с финансови инструменти. На следващо място, установяват се значителни разминавания в изчислената от вещото лице стойност на сградите към 2006 г., съответно 2007 г., и от друга страна, разминаване има и спрямо експертизата от 2007 г., възложена от АДВ.

Относно претенцията, касаеща претърпени загуби от ищеца във връзка с платено обезщетение на [фирма] в размер на 18 000 000 лв. СЪДЪТ от фактическа страна съобрази, че:

По делото е представен договор от 28.03.2002г. между [фирма] като продавач и [фирма] като купувач на л.459-463, с който е договорено продавачът да прехвърли собствеността и да предаде на купувача ДМА, представляващи машини и съоръжения, описани в Приложение №1, срещу цена в размер на 16 835 870 лв. без ДДС. Срещу цената е извършено прихващане с насрещно вземане на купувача в размер на 5 036 334 лв., с което е уговорено да се счита за погасена част от продажната цена. В чл. 35 на л. 5 от договора е уговорена неустойка за продавача в случай на неизпълнение на задължението за прехвърляне на собствеността върху вещите в размер на 20 % от платеното от купувача. В тази връзка следва да бъде посочено отново, че съгласно заключението на назначената по делото и неоспорена съдебно-счетоводна експертиза на в.л. Г. по делото няма данни да извършено плащане по фактурите, както и съобразно заключенията на в.л.Г. и Б.- ако продадени вещи на [фирма] са оставени са отговорно пазене у ищеца –то следва да са заприходени и отразени в сметка 93,което не е направено.

По делото е представена фактура №[ЕГН]/29.03.2002г. на л.469 с предмет „машини и съор. по опис“ на стойност 15 835 870лв. дан. основа и 3 167 174лв. ДДС, общо 19 003 044лв.. Опис е наличен по делото на л.473-476 и на л.476-478. В двата документа се сочи като основание за издаването им фактура №[ЕГН]/29.03.2002. На л. 470 е представена фактура №[ЕГН]/30.04.2002 с предмет „котел отоплителен“ 5 бр. на обща стойност 1 000 000 лв. и 200 000 лв. ДДС, общо 1 200 000 лв., ведно с приемо-предавателен протокол от същата дата, подписан от двете страни /л.471/.

На л.456-458 е представен договор между [фирма] като прехвърлител и [фирма] като приобретател, с който прехвърлителят учредява в полза на приобретателя вещно право на ползване върху движими вещи, конкретно определени и

специфицирани в Протокол-опис, Приложение №1.

С Искане за представяне на документи и писмени обяснения от данъчен субект на л.453 -454 са поискани обяснения от [фирма] относно обстоятелства, касаещи договорите с ищеца – извършено ли е разплащане по фактурите, внесен ли е ДДС, отразени ли са закупените машини в баланса на дружеството, предприети ли са мерки за физическото им извозване. Видно от пояснителни обяснения, обективирани в писмо изх.№279-ФСО/10.06.2004г. на изп. директор на [фирма] до ТДД „Големи данъкоплатци“ – С. на л.455, по фактури №[ЕГН]/29.03.2002 и №[ЕГН]/30.04.2002 няма реално разплащане.

По жалба на [фирма] срещу Съобщение №34571/2002/121590 от 28.04.2009г. на публичния изпълнител, с което е насрочена продажба на вещи, обособени в Група №1, в която е включена и технологична линия, находяща се в Главен корпус, описана в позиция №07PV000215, е постановено Решение 194 от 11.06.2009г. на изп. директор на АДВ на л.363-365, с което е отменено съобщението като незаконосъобразно с мотиви, че посочените вещи в Група №1 са собственост на трето лице – [фирма]. По жалба на [фирма], което дружество се легитимира като трето лице със самостоятелни права върху движими вещи, намиращи се на територията на завода за стоманени тръби, с която се иска отмяна на насрочения за 27.03.2012г. явен търг за продажба на имущество на [фирма], е постановено решение №ПИ-65 от 26.03.2012г., с което същата е оставена без разглеждане поради липса на правен интерес от обжалване /л.340-342/. Причината е, че принудителното изпълнение е насочено само към недвижими имоти, а дружеството претендира собственост върху движими вещи.

По делото е представен Протокол от 28.12.2011г. на л.175-176, подписан между [фирма] И [фирма], в който са изложени констатации за липсващи движими вещи - оборудване, оставени за отговорно пазене на ищеца с Протокол от 30.04.2002г., на обща стойност съгласно протокола от 16 835 870,00лв. без ДДС /20 203 044,00лв. с ДДС/. В тази връзка до ищеца е изпратена покана с писмо изх.№0371/29.12.2011г. за заплащане на неустойка в размер на 33 203 044,00лв. съгласно условията на договор, сключен между същите страни. Видно от Протокол от 03.01.2012 г. на л.178-179 двете дружества са се споразумели да се извърши прихващане на дължимата от ищеца неустойка с насрещното

вземане към [фирма] в размер на 15 174 020,08 лв. С оглед на това [фирма] се е задължил да изплати на [фирма] неустойка в размер 18 029 023,92лв. в 6-месечен срок, ведно с годишна лихва в размер на 10 %. Със споразумение между същите страни от 15.05.2012г. на л.181 е договорено да се прекрати действието на договора между същите страни за продажба на оборудване от 28.03.2002г. и [фирма] да плати на [фирма] сумата от 18 000 000,00лв. представляващо неустойка, уговорена в договора, както и връщане на частично платена от купувача цена в размер на 5 036 334,00лв.. Уговорено е плащането на ищеца да бъде направено чрез превод на ценни книжа MTN с I. XS073252156, издадени от E. F. L., с номинална стойност 12 000 000,00 U.. На л.182 е представено Нареджане за трансфер на ценни книжа с посочения емитент и код на емисията, в горепосочения размер от 12 000 000,00 U., с наредител [фирма], представлявано от изп. директор Й. И., и получател [фирма]. Посочената дата на прехвърляне е 22.05.2012г.. Относно прехвърлянето е представено на л.185 Приложение 1 съгласно т.1.1 към Раздел I от Договора за управление на портфейл между [фирма] и [фирма], съгласно което горепосочените ценни книжа в посоченото количество са прехвърлени от подсметката на [фирма] в [фирма] към подсметката на [фирма] в [фирма].

В съдебното производство ответникът е оспорил действителността на договорите между [фирма] и [фирма], както и на Споразумение от 15.05.2012г., Протокол -споразумение от 03.01.2012г. и Протокол за отговорно пазене от 30.04.2002г., като изразява мнение, че същите са изготвени с цел доказване на претенцията на ищеца. Аргументира се, че по издадените фактури няма разплащане, липсва отразяване в счетоводството на ищцовото дружество за осчетоводяване задбалансово по сметка №93 „Чужди материални запаси“ на СМЦ, оставени на отговорно пазене на същия /от заключението на в.л. С. Г./. Развива аргументи, че дори да се приеме, че е направено плащане по неустойка към [фирма], то е било недължимо като платено на отпаднало основание, тъй като договорът от 28.03.2002г. е имал действие 10 години и то е отпаднало преди извършване на плащането на обезщетение – на 28.03.2012г. /споразумението е от 15.05.2012 г./.

Видно от Заповед №08 от 06.12.2004г. на изп.директор на [фирма] на л.427, е наредено да се извърши бракуване и

ликвидация чрез унищожаване на негодни ДМА по приложени описи – Приложение №1 и Приложение №2. В тази връзка е съставен Протокол за бракуване на ДМА от 07.12.2004г., в който е посочено, че причината за бракуване е техническата негодност на същите, описани в Приложение №1 и Приложение №2, и е предложено същите да се продадат.

Установява се, че същите вещи – машини и съоръжения, са предмет на сделка с [фирма].

Установява се, видно от договор от 28.11.2005 г. на л.421-423, сключен между [фирма] като продавач и [фирма] като купувач, че последният закупува от ищеца отпадъци (скрап) от черни и цветни метали, находящи се на територията на заводската площадка на [фирма] в [населено място]. С анекс към договора от 03.01.2006 г. на л.424 е уговорено увеличаване на продаваното количество черни метали с 6000 тона и заплащане на част от цената чрез погасяване на задължение на ищеца към трето лице – J. L. –К.. За сделката е издадена фактура №[ЕГН] с предмет „скрап“ – 954545т., на обща стойност от 210 000лв. С писмото се твърди още, че в процесния завод се намират 120 бр. газови бутилки, закупени от [фирма], във връзка с които дружеството има договор с [фирма] за доставка на газ от 20.10.2005г. на л.232 и на който е възпрепятствано изпълнението поради наложените на [фирма] запори върху движими вещи, намиращи се в завода в [населено място].

Установява се пълно съвпадение между бракуваните и продадени като скрап вещи на [фирма] и тези предмет на договорите с [фирма], видно от сравнение между представени Приложение №1 и Приложение №2 към договора с [фирма], от една страна, и от друга – с протоколите /описи/ към договорите с [фирма] от 28.03.2002г.

С Писмо от [фирма] до публичния изпълнител дружеството е представило документи и е дало обяснения във връзка с отношенията си с дружеството ищец. Представителят на [фирма] е заявил, че е заплатил пълната стойност на фактурата, издадена от [фирма]. Сочил, че вещите – технологичен отпадък, са придобити и частично обработени от [фирма], който ги е нарязал, окачествил и сортирал, но не са изнесени от площадката поради липсата на необходимото транспортно оборудване за вдигане едновременно на цялото количество, а след това въпреки наличието на техника за изнасянето ѝ, е отказан достъп на

дружеството до обекта от назначената от публичния изпълнител охрана.

ОТ ВСИЧКО изложеното от ПРАВНА СТРАНА СЪДЪТ НАМИРА СЛЕДНОТО:

Вредите, които се търсят за периода от началото на 2006г. до м.28.12.2011г., изразяващи се в разпиляно имущество на дружеството следствие от бездействието на публичния изпълнител по дело №34571/2002г. по описа на АДВ-П. да промени назначения на 10.02.2006г. пазач [фирма] за опазване и недопускане разпиляване имуществото –движимо и недвижимо на територията на завода за производство на стоманени тръби – са ОПОСРЕДЕНИ. Съставът прави този извод, тъй като в обстоятелствената част на исковата претенция на л.6 и л.7 по делото е посочено, че трети лица „необезпокоявани от охраната или с участието на охраната“ системно са изнасяли машини и съоръжения вкл. и са били разрушени 26 сгради, останали без прозорци и врати, „в резултат от лесната достъпност до завода и предвид неефективното му и недостатъчно за мащабите на завода охраняване от фирмата на [фирма], което разрушаване е причинено от трети лица-„предимно роми от местното население и служители на назначения пазач“. Следователно –ищецът свързва претенцията си към ответника именно с действията на неопределени и неопределяеми дати от тези неопределени лица. Свързва я с констатацията, че движимото му и недвижимото му имущество е разпиляно и унищожено, но този резултат е опосреден от противоположните прояви на тези лица. Дали охраната е можела или не да им противодейства, дали същата е вземала участие в този процес –не са въпроси на които отговор ще се даде в настоящетото производство. Фактите относно това кой е разграбвал завода са спорни, тъй като има множество сигнали за периода от ищеца, от третото лице „Х.“ и от публичния изпълнител /ПИ/ до органите на прокуратурата. Следва да се има предвид, че от 2002г. до 2006г. вещите са били оставени от публичния изпълнител на съхранение на служител на дружеството, но по сигнал на работник, че машините се режат за скрап е направена проверка м.02.2006г. на място от ПИ и е установено, че поточната линия е нарязана, което го е мотивирало да назначи трето лице за пазач с постановление от 10.02.2006г., в което има подробен описа на оставените за съхранение движими вещи. Това постановление от 10.02.2006г. е обжалвано като жалбата на дружеството е отхвърлена, но въпреки изложеното в исковата

молба и стабилитета на този акт, ищецът сочи, че мотивите за назначаване са бланкетни. Следва да се има предвид, че от назначаването на трето лице са започнали и сигналите от ищеца вкл. до прокуратурата, че разграбването продължава- първият сигнал е само 4 дни след това от 14.02.2006г. до ОП-П., че кабинетите са разбити, че вещите са изнесени и т.н.. Публичният изпълнител е извършил конкретни внезапни проверки и е установил, че от фирмата има денонощна охрана, но разграбването е факт на завода като цяло. Данните за набези на ромското население са след периода т.е след 2011г.. Самият пазач е подавал и той сигнали до прокуратурата за действия по отношение на пазеното имущество от други лица –ЧСИ. Относимият факт за спора е, че заводът е имал назначен пазач в изпълнителното производство, което действие е било оспорено и не е уважена жалбата и дори да се кредитират твърденията на ищеца, че има разпиляването и унищожаването на имуществото от пазача, то се опосредяват вредите от действията и бездействията на този пазач, на са му поведени за пазене дв.вещи по описа и възбранените сгради. Видно от разпоредбата на чл.195 от ДПК /отм./ –в същата се регламентира пазенето на описана движима вещ-при отказ от длъжника или след преценка на публичния изпълнител, че трябва да се пази от пазач –се назначава такъв и му се предава вещта т.е. касае се за формално процесуално действие. Пазачът получава вещта срещу подпис с протокол. Няма как към посочения момент, да се вмени на публичния изпълнител, че ще отговаря за действията на този пазач или за лошия избор по определянето му. Подобна преценка се прави, но тя касае вида на пазената вещ и не е свързана със способността на лицето, което ще я пази. С оглед тази причина и законодателят в чл.195, ал.4 и ал.5 на ДПК –разписва каква е отговорността на пазача при пазенето на вещта, съответно на длъжника при пазенето на недвижимия имот- те трябва да пазят вещта с „грижата на добрия стопанин“ /грижа, която не е положена, за което се правят твърдения в исковата молба/. Тази грижа, ако съответно не е положена – е основание за търсене на вреди по гражданскоправен път от тези лица, но не и по реда на ЗОДОВ. Следва да се има предвид, че посл.предложение на ал.4 от чл.195 ДПК /отм./ – разписва, че при неизпълнение на задълженията на пазача –като добър стопанин, да дава приходите от нея и т.н. – публичният изпълнител може да назначи друг пазач. Това

действие отново не е фактическо, а правно. Същото се основана на чл.195, ал.4 пр.посл. от ДПК /отм./ и се извършва със съответен акт, който не е административен, а процесуален. Съответно неизпълнението на това задължение, /което не е безусловно, тъй като изрази е „може“/ не е фактическо бездействие, поради което отговорността по реда на ЗОДОВ е изключена. Трябва да се има предвид, че задължението да се полага „грижата на добрия стопанин“ за пазения имот е вменена и на длъжника, когато пази недвижимото имущество. Изложеното е така, защото по отношение на същото вече е насочено изпълнението именно за обезпечаване на публичните задължения на ищеца. Публичният изпълнител на първо място трябва така да организира изпълнението, че същото своевременно да удовлетвори публичното задължение. Същият действа по реда на процесуалния закон- конкретно ДПК /отм./ и от 01.01.2006г. ДПК /чиито норми за дължимата грижа са аналогични-чл.234, ал.4 ДПК/, който пази на първо място публичния интерес дори и от действията на длъжника.

Касателно твърдението на ищеца, че публичният изпълнител не е контролирал пазача- следва да се има предвид именно гореизложеното, че контрола при пазенето се свежда единствено и само до възможността при констатирани неизпълнение на задължения на пазача с грижата на добрия стопанин – да бъде заменен. Както се подчерта по горе- бездействието на ПИ се е отговор на задълженията разписани в процесуалния закон за издаването на съответните актове и не е фактическо бездействие. Недопустимо е настоящият състав – да преразглежда години след извършването му конкретното изпълнително действие и да прави изводи свързани с него по повод релевираното бездействие. По отношение на изпълнението по ДПК в Глава „Д.“ – чл.228 /отм./ и следващите -са посочени процесуалните способности за защита. Регламентиран е принципът, освен ако не е посочено друго, на обжалваемост на всяко едно действие на публичния изпълнител пред Директора на АДВ. В изложения контекст за подобно упражнено право на оспорване – е молбата, на която ищецът се позовава в обстоятелствената част на иска- от 18.02.2003г. /л.27 по делото/ депозирана от изпълнителния директор /ИД/ на [фирма]. Същата е в две части – в първата си част ИД изразява становището си по Разпореждането за определяне на окончателната оценка по делото касателно движимите вещи и изразява становището си, че тази оценка е занижена като на

основание чл.196, ал.4 от ДПК е поискано нейното преразглеждане. Втората част на молбата е във връзка с чл.192 от ДПК и касае предлагането от страна на длъжника –изпълнението да се насочи към вземането, което дружеството има към [фирма] в размер на 20 303 044лв. по фактури №21601 от 29.03.2002г. и №21646 от 30.04.2002г.. Уточнява се, че по това вземане са доставени машини и същото е ликвидно и изискуемо и по него има частично плащане. Следователно – се касае за правно, а не фактическо действие и непроизнасянето по същото не е фактическо бездействие, чиито вредоносни последици да могат да се търсят по реда на ЗОДОВ. В контекста на изложеното видно от чл.192, ал.1 и ал.2 от ДПК /отм./ – може изпълнението да се насочи върху ликвидни и изискуеми вземания на длъжника към трети лица, но за да се счете за такова - трябва да бъде признато пред органа по принудително изпълнение или да установено с влязло в сила съдебно решение, с нотариално заверен документ или с ценна книга, издадена от третото лице. Касателно преразглеждането на оценката – тя по чл.196, ал.4 от ДПК /отм./–се прави от директора на агенцията за държавни вземания и вменява задължение за същия да назначи оценители, чиято оценка е окончателна. Аналогична е уредбата и по ДОПК /чл.235 за оценката/ вкл. и съобразно способите за защита-инстанционна жалба и искова –Глава 26 на ДОПК чл.266 и сл.. Следва да се съобрази, че по изпълнителното дело има оценка от 2006г. възложена от Директора на АДВ по оспорена такава първоначална, както и има контролна оценка от трима експерти от 2007г., както и от 2011г. опис и данъчна оценка. Представените две оценки на инж.О. от м.01 и 02.2002г. не е посочено от кой са възложени. **Следователно –касае се за правни действия и актове, а не за фактически такива, поради което и публичният изпълнител не може да е хипотезата на фактическо бездействие.** По отношение на същите- ищецът като страна в изпълнителното производство е разполагал с процесуални средства за защита, с които последната се изчерпва. Недостимо е в производство по реда на ЗОДОВ –тези действия по изпълнението, извън процесуалния ред по действащия тогава ДПК /отм./ и ДОПК– да се ревизират и да бъдат основание за присъждането на вреди. Следователно – предвид изложената нормативна уредба-претенцията на ищеца, следваща от неупражнен контрол от публичният изпълнител през периода върху действията на пазача

по делото – е неоснователна и на още едно основание, което беше изтъкнато, освен опосредеността им – а именно, че бездействията не са административни и фактически. Търсят се вреди от бездействия на публичен изпълнител по ЗОДОВ, но това е въпрос не по допустимостта, а по съществуването на иска, тъй като е елемент от фактическия състав на претенцията, които действия не са административни. Следва да се има предвид, че видно от ОПРЕДЕЛЕНИЕ №20 от 12.04.2017г. по дело №18/2017г. на смесен състав на ВАС и ВКС относно подсъдността на иска и спора между СГС и АССГ – в същото е посочено, че исковата претенция следва да се разгледа от АССГ с оглед това, че е насочена срещу НАП / не попада в обхвата на т.5 от ТП №2/2014г- по т. д.№2/2014г. на ВКС и ВАС за искове за вреди от действия на частен или държавен съдия изпълнител/ **И въпрос по същество /а не по допустимостта / е дали действията, които се претендират, че са вредоносни респ.бездействията – са административни,** което се преценява от състава. Преценката на състава е, че това не са административни действия, тъй като се касае за изпълнително производство по реда на ДПК /отм./ и ДОПК с конкретно регламентирани действия на публичния изпълнител по определянето на пазач и при определени условия неговата подмяна. Тези действия, подлежат по реда на чл.228 ДПК /отм./ на оспорване пред Директора на А., и съответно на негово решение пред окръжния съд, аналогично по реда на чл.266 от ДОПК пред директора на ТД на НАП, след което пред ОС. Изложените действия не са фактически, а са действия на орган в процеса. Защита е формално регламентирана и преразглеждането на законосъобразността на тези действия по реда на ЗОДОВ като елементи от фактическия състав по чл.1, ал.1 – е недопустимо. Претенцията по ЗОДОВ касае единствено вреди следствие от незаконосъобразни фактически административни действия на административен орган, на орган, който издава административни актове, а не процесуални, независимо, че е част от изпълнителната власт.

Следва да се направи и още едно уточнение – касателно вредите свързани с платеното обезщетение на [фирма] в размер на 18 000 000лв.. Видно от чл.230 от ДПК /отм./ в изпълнителното производство, когато са засегнати права на трето лице – то има правото на искова защита срещу вискателя и длъжника. За погиналите и унищожени вещи на третото лице- ако публичният изпълнител е насочил по отношение на същите изпълнението – се

дължи обезщетение по посочения ред. Отговорността да ги съхрани е на длъжника, ако същите не са били предмет на изпълнението, но са били по какъвто начин унищожени. Следователно отново е налице хипотеза на опосредяване на вредите, които са претендират в размер на платеното обезщетение на 22.05.2012г. от 18 000 000лв. като част от неустойка на [фирма] по протокола за отговорно пазене от 30.04.2002г.. В изложението аспект в обстоятелствената част на иска се сочи, че са описаните вещи с протокол №7423-121891 от 15.12.2011г.. Сочено се, че е направено възражение вкл. от третото лице, че не се намират оставените към 2002г. вещи собственост на същото. Подчертава се още, че на основание този протокол е прекратен договора с назначения пазач [фирма]. Ищецът визира, че с писмо изх.№087 от 27.12.2011г. е уведомил ПИ, че за периода от 16.12.2011г. до 23.12.2011г. има новонасени щети от пазача, който все още охранява завода.

Гореизложеното – е в потвърждение на направения вече извод за опосреденост на вредите, но с важното уточнение, че тези **вещи не са били запорирани**. Видно от доказателствата по изпълнителното дело по жалба на третото лице [фирма] –съобщението и запора в тази част са отменени, поради което оставянето им в завода въз основа на протокола за отговорно пазене от 30.04.2002г. е следствие на решението на самия ищец или по-точно от бездействието му да се погрижи за същите именно с оглед договорената отговорност. Следва да се има предвид, че се касае за извънсъдебно плащане от страна на ищеца към [фирма]. В обстоятелствената част на исковата молба е посочено, че между страните е съставен протокол от 28.12.2011г. с опис на липсващите вещи, оставени за съхранение в завода и тяхната стойност. С последващ протокол от 03.01.2012г. е договорено, че ще се направи прихващане на дължимата неустойка/обезщетение, като също с протоколо от 15.05.2012г. е уговорено част от неустойката в размер на 18 000 000лв. да се плати в облигации. Следователно –тази сума е платена доброволно от ищеца, извънсъдебно на третото лице. Тези вещи не са били запорирани и по отношение на тях не е било насочено изпълнението на ПИ за дълга на ищеца. От друга страна за същите вещи, които са продадени на [фирма] има протокол за брак от 2004г., както и за предадени за скрап на 26.11.2005г..Изрично начинът на уреждане на правоотношенията е бил предмет на заключенията на вещите

лица, като в.л. Г. изразява съмнение относно действителността на тази сделка именно на база анализ на счетоводните книжа.

В заключение -настоящият процес не може да се превръща в извънреден способ за проверка на действията респ. дължимите във връзка с тях бездействия на публичния изпълнител. Правото на защита по реда на чл.203 от АПК вр. с чл.1, ал.1 от ЗОДОВ е дадено на субектите увредени от действия на административен орган като тези действия могат да бъдат незаконосъобразен административен акт, административно действие респ. бездействие. Това бездействие, има достатъчно съдебна практика, не може да бъде правно, а фактическо. Релевираните бездействия на публичния изпълнител нямат тези характеристики. С оглед гореизложените изводи, че не се касае за фактически административни бездействия, както и че вредите са опосредени – исковите претенции са неоснователни и следва да се отхвърлят.

По отношение на възражението за давност –същото се прави от ответната страна още в с.з. на 23.05.2017г. с нарочна молба, но посоченият въпрос е по съществува на спора. Ответната страна изразява становището, че към 14.12.2011г. е изтекла 5 годишната давност. Видно от иска –претенциите обхващат 5 годишен период на съвкупност от вредоносни бездействия на ПИ, посочено като „от началото на 2006г. до м.12.2011г.“, по късно уточнено до 28.12.2011г.. Исковата молба е подадена на 14.12.2016г., поради което се приема възражението за изтекла давност по отношение на всички претенции от бездействия на ПИ от началото на 2006г. до 13.12.2011г..От последното бездействие за периода – т.е. от 13.12.2011г. е започнала да тече 5 годишна давност, поради което същата е изтекла на 13.12.2016г. и исковата претенция от 14.12.2016г. не е можела да я прекъсне и съответно е погасена по давност. В обстоятелствената част е посочено, че крайният момент на периода е м.декември 2011г., в петитума е уточнено, че това е 28.12.2011г., като при детайлизиране на действията и актовете на ПИ има позоваване на 2 писма от м.12, както следва: писмо №084 от 19.12.2011г. на ищеца до ПИ с искане да се прекрати договора с пазача [фирма] и писмо №087 от 27.12.2011г., с което уведомяват ПИ, че макар и с прекратен договор – пазачът все още реално пази имота. Претенциите на ищеца следват от бездействието на ПИ по тези искания, но както се посочи, липсата на действие по отношение на искането за смяна на пазача е

процесуално такова, правно, а не фактическо, поради което подлежи на оспорване по реда на глава „Двадесет и осма“ ДОПК. Конкретно пазачът е сменен, а това, че фактически продължава да е на място – по отношение на този факт, ПИ няма конкретни правомощия. Следователно –за тези 2 бездействия е относима гореизложената констатация като цяло, че не представляват фактически такива, не са административни, поради което не са част от ФС по чл.1, ал.1 на ЗОДОВ. Относно констатацията за давност – не се споделя становището на ищеца, че е узнал едва на 28.12.2011г. от протокола на ПИ за увреденото, унищожено и липсващо имущество. Има доказателства за това от по-рано. Например на 14.02.2006г. същият е подал сигнал до ОП-П., че вещите са разграбени, а кабинетите разбити. Подавани са сигнали и за състоянието на недвижимите обекти. Преди визирания протокол от 29.12.2011г. по изпълнителното дело са извършени няколко оценки, в които е посочено състоянието на вещите и имотите, и с които оценки ищецът е бил запознат.

Не се споделят останалите съображенията в писмените бележки на ищеца. В същите се твърди, че от образуване на делото от 2002г. публичният изпълнител бездейства и не назначава пазач в продължение на 5 години, а след назначаването му не упражнява контрол. Видно е, че първоначално имуществото съобразно процесуалния закон е оставено за пазене на служител на дружеството и при сигнал за рязане на машини и установена срязана поточна линия – ПИ е назначил външен пазач –посочения ЕТ на 10.02.2006г.. Основно в писмените бележки на адв.С. се акцентира на притежаваното от ищеца имущество през 2002г. продадено на [фирма] и е оставено за отговорно пазене на ищеца, който не е могъл да изпълни задълженията си, поради бездействието на ПИ. По отношение на имуществото, собственост на трето лице, във владението на длъжника-ищец, ако към същото е насочено изпълнението – съдът посочи, че това лице има право на искова защита в процеса вкл. и да депозира жалба. Именно по жалба на „Х.“ са били отменени изпълнителните действия касателно тези вещи, същите не са запорирани, и не са били обект на публична продажба. Отделно, ако ищецът като субект, който отговорно ги пази, не е изпълнил задължението си своевременно да уведоми собственика за факта, че не може да упражнява повече задълженията си вкл. и поради извършваното принудително изпълнение– си носи отговорността за това. С оглед

констатациите, че бездействията на ПИ не са фактически, а правни, процесуални –то не следва да се пристъпва към обсъждането на останалите елементи от ФС на иска –в това число да се установява какво и кога е притежавал ищеца. Посочи се, че мотивът да се назначи за пазач [фирма] е именно унищоженото имущество от пазача-служител на ищеца –А. Х., както и от ПИ са правени внезапни проверки на ЕТ по изпълнение на възложената му дейност и е установено, че има денонощна охрана на място. Приема се и становището на ответника касателно продадените вещи на [фирма], че същият не ги е притежавал. В тази връзка в.л. Б. сочи, че не може да се установи дали ги е притежавало дружеството защото липсвали инвентарни и амортизационни книжа, както и счетоводни сметки. Това заключение макар и оспорено от ответника, както и допълнителното такова напълно се кредитира от състава. В допълнителното такова е посочено, че ако вещите продадени на [фирма] са оставени за отговорно пазене –то следва да са заприходени, а подобни данни липсват. От друга страна - констатациите на в.л.Б. се потвърждават от заключението на в.л.Г., който освен, че установява, че няма данни за плащане по тези сделки, то че вещите на отговорно пазене не са заведени по сметка 93. Не се кредитира допълнителното заключение на в.л.П. касателно продажбата на облигации, защото е изолирано и почива на свидетелски показания, които са недопустими /тъй като се устаняват с писмени доказателства тези факти/, а не на извлечение от Централния депозитар за прехвърлените облигации през 2006г.. Следва да се има предвид, че по делото има доказателства, че продадените вещи на [фирма] са идентични с бракуваните такива и продадени за скраб на „ [фирма], поради което автентичността на представените протоколи като частни документи за установените факти в тях – е разколебана. Като цяло обаче не следва настоящият процес да се превръща в поредната инстанция на контрол на процесуалното поведение на страните в изпълнителния процес, както и на самия публичен изпълнител. Хронологията на събитията разкрива, че поведението на страните и публичният изпълнител е довело до ангажиране и на други институции- множество жалби и сигнали от ищеца до прокуратурата, от публичния изпълнител, от трети лица. Фактът на унищожаването на завода не е само в ущърб на собственика му, но и най-вече на държавата, чиито вземания към ищеца по издадения РА не могат да се удовлетворят.

По отношение на писмените бележки на ответната страна – сподели се, с конкретно изключение, възражението на давност. Споделя се и становището, че ищецът не е доказал какви конкретно бездействия противоправни са причинили вредите му, но предвид характера на тези бездействия т.е. обвързването им с действия неопределяеми и неопредели на трети лица, то искът подлежи на разглеждане така, както е предявен. Възприема се констатацията, че последиците са част и от поведението в процеса на ищеца като в тази насока са описаните действия вкл. на първоначалния пазач. Касателно експертизите на в.л. същите доколкото са свързани с вредите, а до обсъждането на този елемент не се стигна предвид липсата на административно бездействие, то не следва в цялост да бъдат коментирани. Следва да се маркира, че заключението на в.л.П. почива на заключенията на в.л. С., което е недопустимо. Същата е изготвена за други цели и **не може да бъде доказателство. Тя е доказателствено средство, чрез което въз основа на преценка на доказателствата – се правят определени изводи**, поради което доказателства за това какво имущество е притежавал ищеца – са съответните счетоводни отчети, които обаче не съдържат, както правилно сочи ответника, аналитични данни. Възприемат се и констатациите на в.л.Г. относно плащанията и автентичността на сделките към [фирма].

С оглед изложеното исковата претенция в цялост е неоснователна с оглед и уваженото възражение за давност в посочената част вкл. и за размера на лихвата, и следва да се отхвърли като предвид изхода от спора – следва да се присъдат разноски на процесуалния представител на ответника, които във връзка с чл.24 от ППЗППП следва да се определи на 200лв.

ВОДИМ СЪДЪТ

РЕШИ:

ОТХВЪРЛЯ като неоснователна исковата претенция на [фирма] за осъждането на Националната агенция по приходите /НАП/ за обезщетение за претърпени имуществени вреди във връзка с бездействия на публичния изпълнител по изп.дело №34571/2002г. по описа на АДВ-П. по опазване на имуществото на длъжника и назначаването на пазач [фирма], които вреди са в общ размер на 30 389 607,00лв., представляващ следните претърпени от дружеството загуби: 1.1. загуби в размер на 3 410 200 лв., представляващи претърпени загуби в периода от февруари 2006г.

до 28.12.2011г., свързани с липси на собствено движимо имущество, намиращо се на територията на „Завод за производство на стоманени тръби” - [населено място] към февруари 2006г., /което е посочено към подробния опис към протокола от 10.02.2006г. на публичния изпълнител за назначаване на пазача [фирма]/. **1.2.** загуби в размер на 8 979 407лв., представляващи претърпени загуби в периода от февруари 2006г. до 28.12.2011г., свързани с разрушаването и унищожаването на 26 сгради на територията на „Завод за производство на стоманени тръби”, [населено място], собствени на дружеството — ищец /които сгради са описани в постановленията за налагане на обезпечителни мерки №5684/20.06.2002г. и №5616/24.06.2002г., са бараки 2-бр.дървени и 1 бр.друга барака, сглобяема барака, спирка, навес, гаражи -2бр., административна сграда, 2бр.трафопост, паракотелна, помпена станция -2бр., кислородна станция, компресорна, склад за оборудване, склад за масла, склад за насипни материали, битумно стопанство, мазутно стопанство, приемопредавателна ЖП гара -2бр., ремонтна работилница -2бр., ремонтна механична работилница с балансова стойност/. ; **1.3.** загуби в размер на 18 000 000лв., представляващи част от неустойка, платена на [фирма] -В. по споразумение от 15.05.2012г. и дължима на основание протокол за отговорно пазене от 30.04.2002г., които загуби за ищеца са причинени от бездействията на публичния изпълнител по делото в периода от февруари 2006г. до 28.12.2011г., свързани с неопазването и липси на собственото на [фирма] -В. движимо имущество, оставено на съхранение в „Завод за производство на стоманени тръби”, [населено място] - машини, съоръжения и др., на обща стойност от 20 203 044 лв. с ДДС; която сума в цялост се претендира ведно със законната лихва.

ОСЪЖДА ищеца да заплати на НАП 200 лв. за юрисконсултско възнаграждение.

Решението може да се обжалва в 14-дневен срок от съобщаването му пред ВАС с касационна жалба чрез АССГ. Преписи на страните.

Съдия: